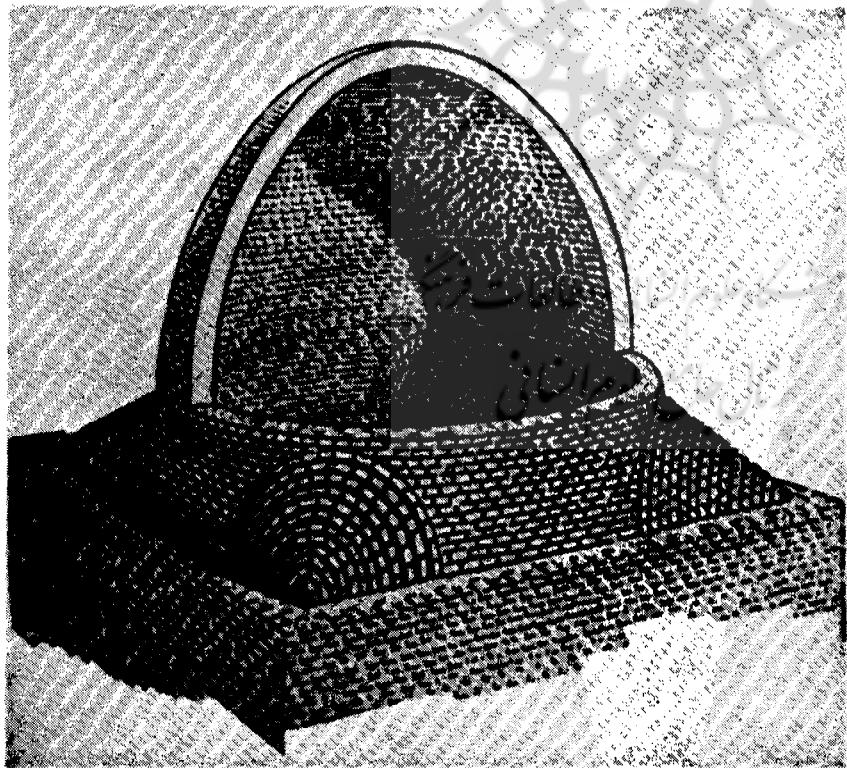

گنبد سقفى است نیم کروی (شکل ۱)

در آثار حیران مدرن

دکتر عباس زمانی
دانشیار دانشکده ادبیات و علوم انسانی
دانشگاه تهران

۱ - یکی از گنبدهای بازسازی شده دوره ساسانی

یا مقعر که معمولاً در بالای پلانهای مدور یا مربع و کثیر الاضلاع ، که با کمک گوشوار مدور می‌شود ، تعییه می‌گردد . گنبد دارای سوابق طولانی است که قدمت و سیر تحول آن بخوبی روش نیست ولی با توجه به گفته‌های قبل دورانت مورخ هنر : «چنین خاندها را در جائی که روزی سرزمین سومربوده است هم اکنون باسانی می‌توان دید . کلبه‌ها دری چوپین داشت که روی پاشنه‌بی سنگی می‌چرخید ، و کف اطاق معمولاً گلی بود ؛ سقف کلبه را با خم کردن و اتصال سر نی‌ها بشکل قوسی می‌ساختند ، یا اینکه نی‌هارا گل‌اندوه می‌کردند و روی تیرهای عرضی سقف می‌کشیدند^۱ گاهگاهی در میان ویرانه‌ها آثار قوس یا سقف گنبدی دیده می‌شود که از سومریان بیابل رسیده و غیر ماهرانه و بی‌آنکه بدانند سرنوشت طاقها و قوسها چه خواهد بود ، از آنها در بناهای خود استفاده می‌کردند . »^۲ ، می‌توان استعمال گنبد را افلان^۳ به هزاره چهارم قبل از میلاد دارد ولی این عنصر حفاظتی نیز ، مانند سایر عناصر انتفاعی ، عملاً دارای جنبه‌های هنری است و به عبارت دیگر ذوق و سلیقه زیبائی خواهی در آن وجوددارد و انواع ساده ، وبخصوص نوع دوپوشی ، آن را می‌توان در زمرة هنرهای تریینی محسوب داشت و با توجه بهمین جنبه هنری ، نگارنده بحث این مقاله را به موارد ذیل اختصاص می‌دهد :

- ۱ - تعریف گنبد .
- ۲ - سابقه گنبد .
- ۳ - سابقه و هدف گنبد دوپوشی در ایران .

۱ و ۲ - تاریخ تمدن ویل دورانت ، مشرق زمین : گامواره تمدن ، ترجمه احمد آرام ، تهران ۱۳۳۷ ، ص ۱۸۷ و ۳۸۲ .

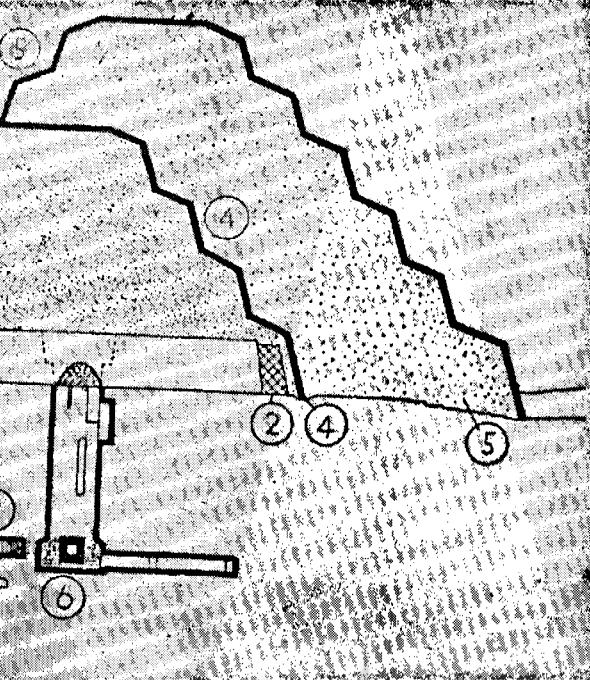
تعریف گنبد :

- « گنبد ... ۱ - ساختمانی تقریباً به شکل نیم کره که از خشت و آجر و گچ و غیره بر فراز عمارتی سازند ؛ قبه : « (طاووها) بیشتر در گندها بهم می آورند » .

- « گنبد و گنبد - بضم اول وفتح بای موحده و سکون ثانی و دال بی نقطه . ف . عمارتی مدور که سقف آن محدب بوده باشد و گنبد قابوس که در هشت فرسنگی استرآباد است قبر امیر کیکاووس این ابوطالب مشهور به وشمگیر است و ارتفاع آن پنجاه و پنج ذرع است و کاوس همان است که در حرف کاف تصحیح و تشریح یافته است و از مشاهیر شاهان تبرستان است و گنبد را بنا بر این بهرچیز مدور اطلاق نمایند و غنچه گل را نیز گویند زیرا که آن نیز بشکل گنبد است ... » .

- « گنبد Coupole ... معماری . درون ، قسمت مقعر یک گنبد ، گنبد انوالید ، گنبد پاتئون . « گاهی بخود گنبد نیز گفته می شود » .

- « گنبد (Dôme) ... معماری ۱ - یک سقف نیم کره ای ، یا ناشی از نیم گنبد ، گنبد نامیده می شود که یک بناء ، هرچه باشد ، را می پوشاند . این نوع ساختمان ، که به گنبد نیز اطلاق می شود ، می تواند فرمها مختلف بخود گیرد . گاهی یک نیم گنبد نامیده می شود ، مانند بنای مدور پاتئون اگر ارپا درم؛ گاهی یک نیم مدور شبیه کره ای پهن شده را معرفی می کند مانند گنبد (Dôme) سن پیر رم : هنگامی که قرار گرفته است؛ گاهی یک نیم مدور تقریباً مسطح را نقش می کند : در این مورد گنبد (Dôme) هالانی کوتاه شده نامیده می شود . اغلب

۳ - یکی از اهرام پله مصر

بنا است در حالی که (Dôme) قسمت خارجی آن می باشد^۲ . از مجموع تعریفهای فوق الذکر استنباط می شود که : اولاً گنبد جسمی مدور، نیم کروی، محکم و مخصوصاً یا بیضوی است^۱ و به پوشش اطاقهای مدور و باری مربع و کثیر الاضلاع که در پایه سقف به مدور تبدیل می شود ، نیز گفته می شود .

۳ - فرهنگ فارسی دکتر محمد معین جلد سوم ، تهران ۱۳۴۵ ، ص ۳۳۹۷ .

۴ - فرهنگ آندراج ، جلد پنجم ، زیر نظر محمد دیرسیا قی از انتشارات کتابخانه خیام تهران .

Dictionnaire encyclopédique, quillète, paris, 1965, p. 1417, 1714.

Grand Larousse encyclopédique, T. III, p. 574, 575.

۵ - فرهنگ عمید ، تألیف حسن عمید ، چاپ هشتم ، سال ۱۳۴۸ ، ص ۹۹۶ .

٣ - گنبد مقبرة قابوس وشمگیر

٤ - برج لاجیم

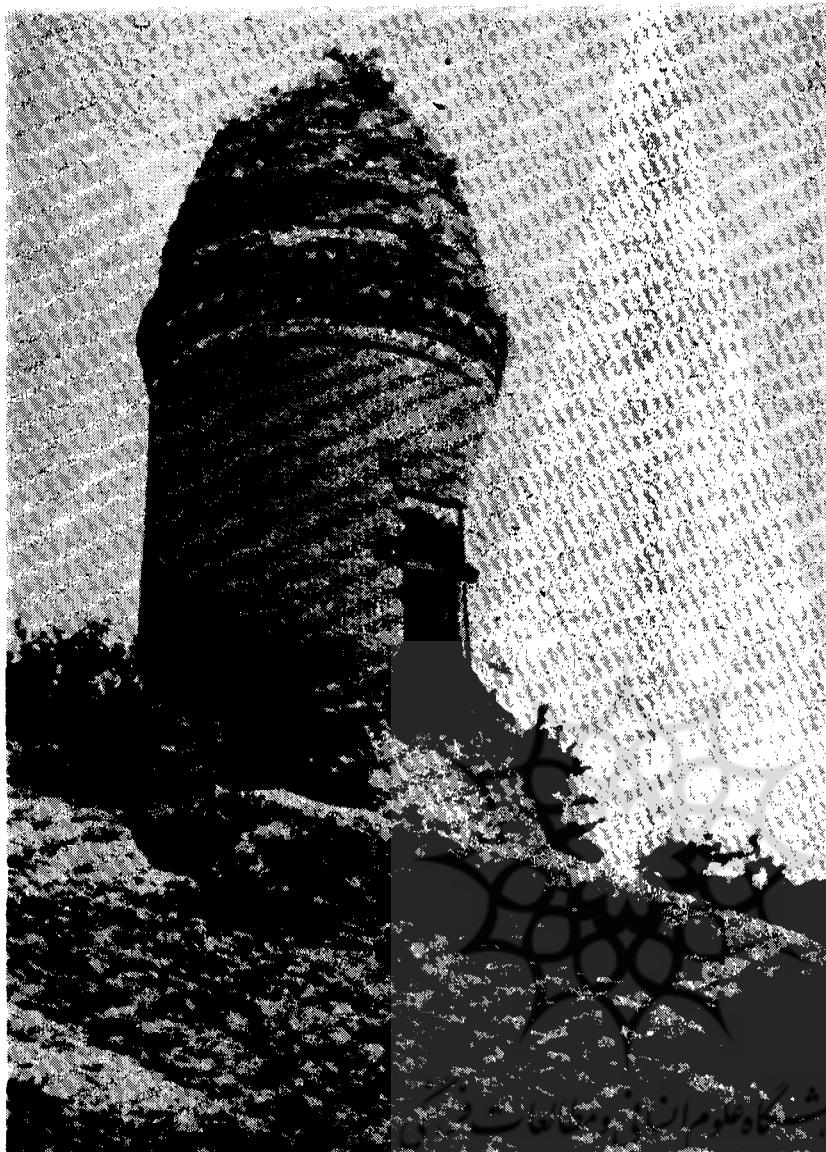

ثانیاً در فرانسه دو لغت (Dôme) و (Coupole) برای گنبد وجود دارد به این معنی که به سطح مقعر داخل کوپل و به سطح محدب خارج دم می‌گویند. ثالثاً کلمه گنبد، نوعی پوشش بنا است، گاهی به مجموع بنا نیز اطلاق می‌شود مانند گنبد قابوس.

سابقه گنبد:

یکی از معانی گنبد قبه است که معادل کلمه (Dôme) در زبان فرانسه می‌باشد و چنانچه این کلمه را با کیه تزدیک بدانیم عبارت از تل خاکی خواهد بود که روی قبر ریخته‌می‌شود.^{۱۰} کپه در روی قبور مصر باستان، قبل از سلسله‌ها و حدود هزاره چهارم پیش از میلاد، معمول بوده و مصتبه نامیده می‌شده به این معنی که در آن زمان جسد را در گودالی که باش پوشیده می‌شد می‌سپرندند و چون باگذشت زمان این شنها ازین می‌رفت و اجسام نمایان می‌گردید بتدریج فکر استحقکام بیشتری پیدا شد و شهای کپه شده روی قبر به بنائی که معمولاً از خشت خام بود مبدل گردید. در دوره سلسله‌های دوم و سوم ساختمان فوقانی این قبور تغییر کرد و معمولاً روی آنها را با توده‌ای از خاک و سنگ پر کرده و جدار خارجی را با خشت می‌ساختند و گاهی با تخته سنگ‌های بزرگ می‌پوشاند.^{۱۱}

بتدریج استعمال سنگ در مصتبه‌ها زیاد شد و تحول آن به اختصار قوى، به هرم پله پله (شکل ۲) منجر گردید و بالاخره شکل کامل هرم مرتع القاعدۀ بخود گرفت.^{۱۲} این مصتبه‌ها و اهرام می‌توانند از اولین گنبد‌ها محسوب گردند و الهام بخش اشکال مختلف گنبد‌های ادور بعدی در نقاط دور و تزدیک از جمله آشور و روم و غیره باشد. سرزمین دیگری که نوعی گنبد در آن بکار رفته کشور اتروسک است که در هزاره اول

۵ - برج از گت

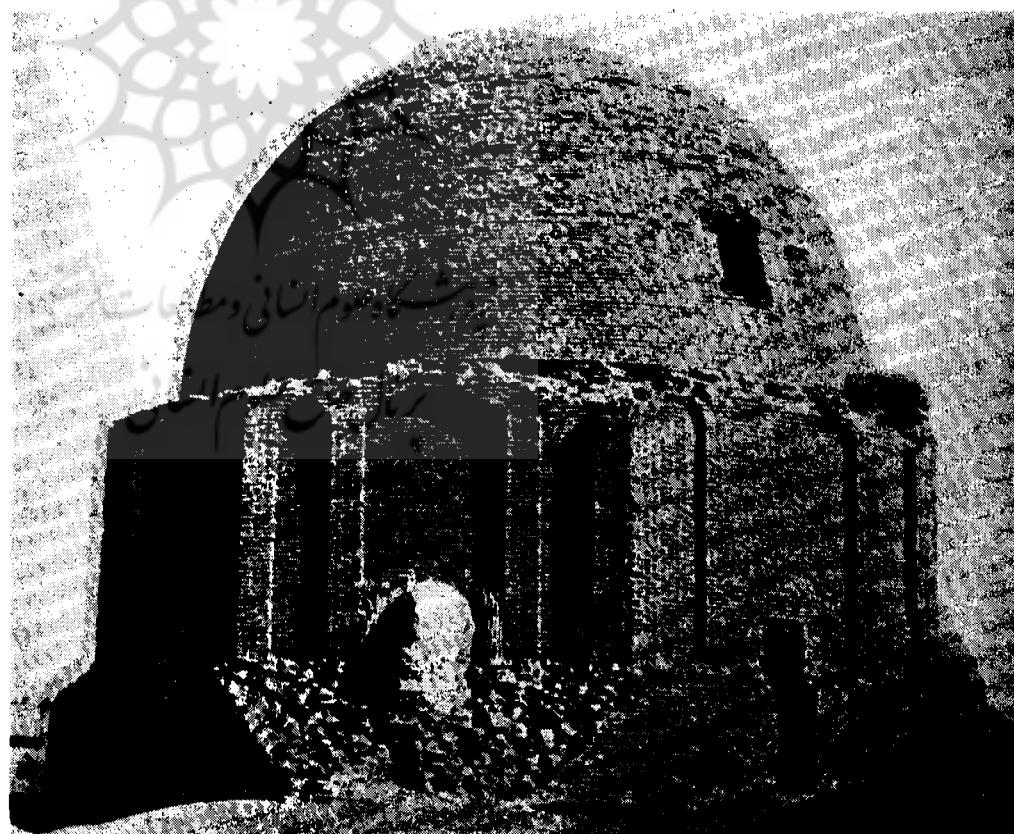
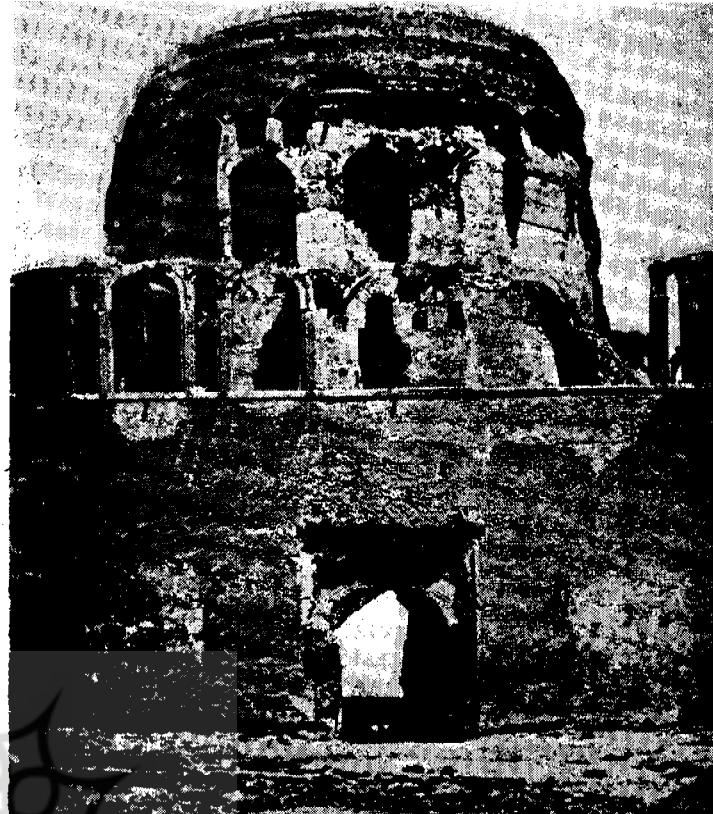
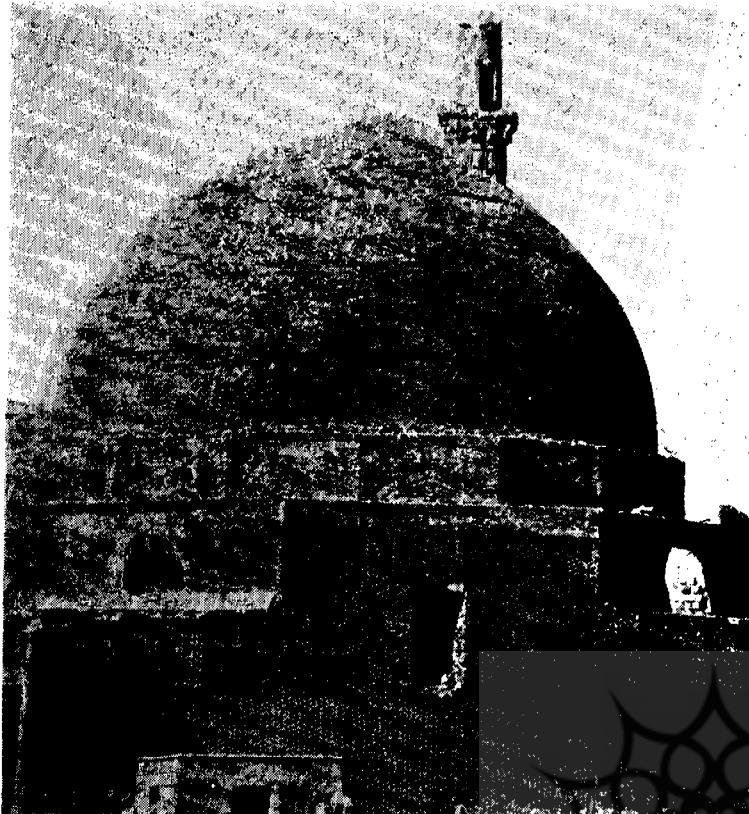
قبل از میلاد در شبه جزیره ایتالیا تشکیل یافت.^{۱۳} در این کشور به ساختن قبور اهمیت داده می‌شد و یکی از انواع آن هیپوزه‌ها (Hipogés) است که روی آنها با مخروط بلندی از خاک پوشانده می‌شد و مانند تپه‌ای بنظر می‌رسید.

نوع دیگر قبور رگولینی گالاسی (Regolini Galassi) است که بعضی اطاقه‌ای آن با یک سقف منحنی الخط

پوشیده شده و در مرکز آن یک ستون سنگی تعییه می‌گردید. این نوع پوششهای منحنی الخط در معماری یونان قدیم گویا

I.E.S. Edwards, The ۱۱ و ۱۲ - pyramids of Egypt, London, 1946, p. 35-44.

۱۳ - تاریخ عمومی هنرهای مصور قبل از تاریخ تا اسلام، تألیف علینقی وزیری، تهران ۱۳۴۷، ص ۱۹۷.

۶ - گنبد مقبره سلطان سنجر در مردو

۷ - گنبد تالار مریع جنوبی مسجد جامع
اصفهان

۸ - گنبد تالار مریع شمالی مسجد جامع
اصفهان

دوره‌های تیموری و صفوی ساخته شود، گنبدهای دوپوشی ساده‌ای در ناقاط پیر باران ایران ساخته شده و شاید هدف سازندگان این بوده که جریان هوا از بین دوپوش ممکن و پوش داخلی از رطوبت حفظ شود و زود خراب نگردد.

یکی از گنبدهای دوپوشی در مقبرة قابوس و شمسکیر (شکل ۳) در شهر گند قابوس ساخته شده است. گنبد قابوس در سال ۳۹۷ هجری بنا گردیده و عبارت از دو قسمت: بدنه و گنبد، است. پوش داخلی گنبد این بنا، طبق مندرجات فهرست بنای‌های تاریخی و اماکن باستانی ایرانی، هلالی و پوش خارجی آن

۱۴ - تاریخ معماری سال دوم دانشگاه ملی ایران - داشکده معماری ، سال تحصیلی ۱۳۴۳ - ۴۴ ، ص ۳ و ۴ .

۱۵ - هنر ایران اثر پروفسور آندره گدار ، ترجمه دکتر بهروز حبیبی ، تهران ۱۳۴۵ ، ص ۲۵۲ و ۲۵۳ .

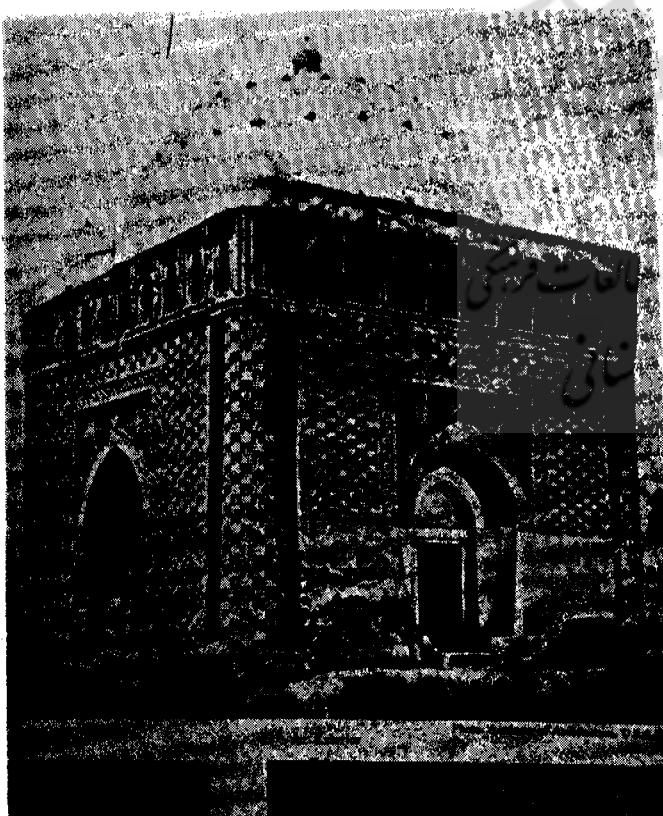
چهار پایه که بوسیله چهارقوس بهم پیوسته‌اند قراردارد. ازینجا می‌توان چنین نتیجه گرفت که گنبد ایرانی نه تنها در غرب ایران و مخصوصاً در فارس بوجود آمد بلکه عظمت و شکوه خودرا برای اولین بار در آنجا بدست آورده و رواج گرفته است. بدینهی است که اگر به حجاری‌های کویونجیک Kuyundjik اعتماد کنیم، مدت‌ها پیش از آن در آشور هم ساختمان گنبد معمول بوده و همچنین در مصر و یونان و روم، اما با تکنیک دیگری، و این‌شان می‌دهد که در فواید مختلف گیتی اقدام به پوشاندن تالارهای مریع یا دور بوسیله گنبد کرده و در همه‌جا وسائل اینکار را بدست آورده‌اند.^{۱۵}

سابقه و هدف گنبدهای دوپوشی در ایران :

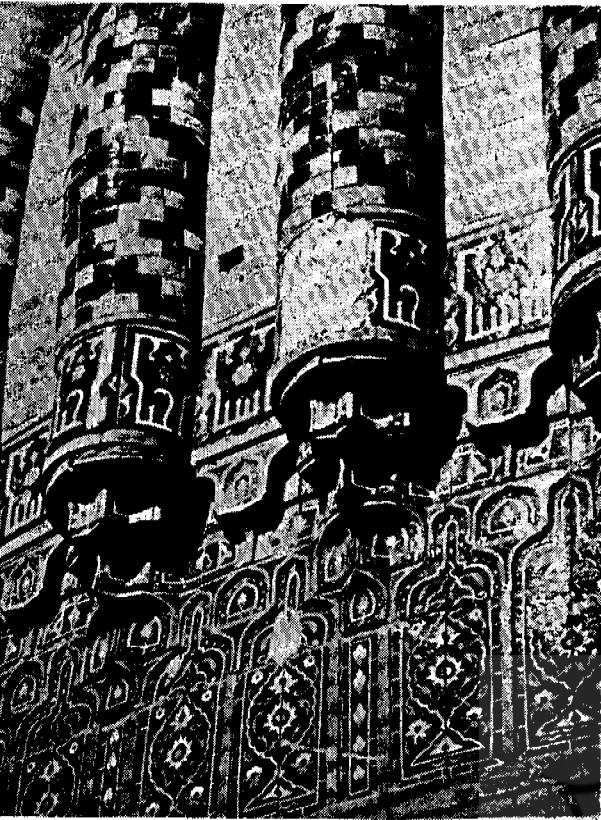
پیش از آنکه گنبدهای دوپوشی

نظائری داشته و اتروسک‌ها آن را دنبال و تکمیل کرده و بالاخره به رومیان تحویل داده‌اند^{۱۶}.

اما درباره ایران باستان، این کشور از قدیم‌الایام مایین بین‌النهرین و آسیای صغیر در ابظه بوده و مبادلات هنری داشته است و احتمالاً، با توجه به شرایط مشابه طبیعی، مانند بین‌النهرین از گنبد استفاده می‌کرده است ولی تاکنون نموده‌های روشنی در دسترس قرار نگرفته و اولین گنبد توسط گدار فرانسوی به اوآخر دوره اشکانی و اوایل دوره ساسانی نسبت داده شده است: «قدیمترین گنبد ایرانی که تا به حال شناخته شده، گنبد کاخ اردشیر در فیروزآباد است. این گنبد که بر روی دیوارهای خیلی ضخیم بنا شده، چنان نادرست و بی‌ترتیب ساخته شده که در ارتفاع چندمترا از قاعده آن هنوز بر شاقیش دور نیست و باحتمال قوی، گنبد نامبرده یکی از اولین انواع طاقی است که در ساختمان تحقق یافته و مدت‌ها پیش از ساختمان آن دهقانان فارس ساختن آن را میدانستند و آنرا با خشت خام می‌ساخته‌اند و قدیمی‌ترین نمونه آن از میان رفته است. این نوع طاق که در دوره ساسانی سیر تکاملی را می‌بینیمود، و ساختمان بین منطقه سطح مریع و قسمت دور گنبد تا دوره اسلامی متکی بقاعده درستی نبود، با وجود این در تمام دوره ساسانی با شکوه‌ترین و پیشین‌ترین طاقها شناخته شده بود. و هنوز می‌توان سی‌تاوی از نمونه‌های کم‌ویش ویران شده آن را در باخته ایران مشاهده نمود در صورتی که در خاور کشور فقط در دامغان و بازه‌هو و کوه خواجه از این نوع دیده می‌شود^{۱۷}. هم‌چنین در مغرب ایران است که جالبترین نمونه‌های مسجد ایرانی که عامل اصلی آن چهار طاقی ساسانی است دیده می‌شود. این نوع مسجد عبارت از گنبدی است که روی

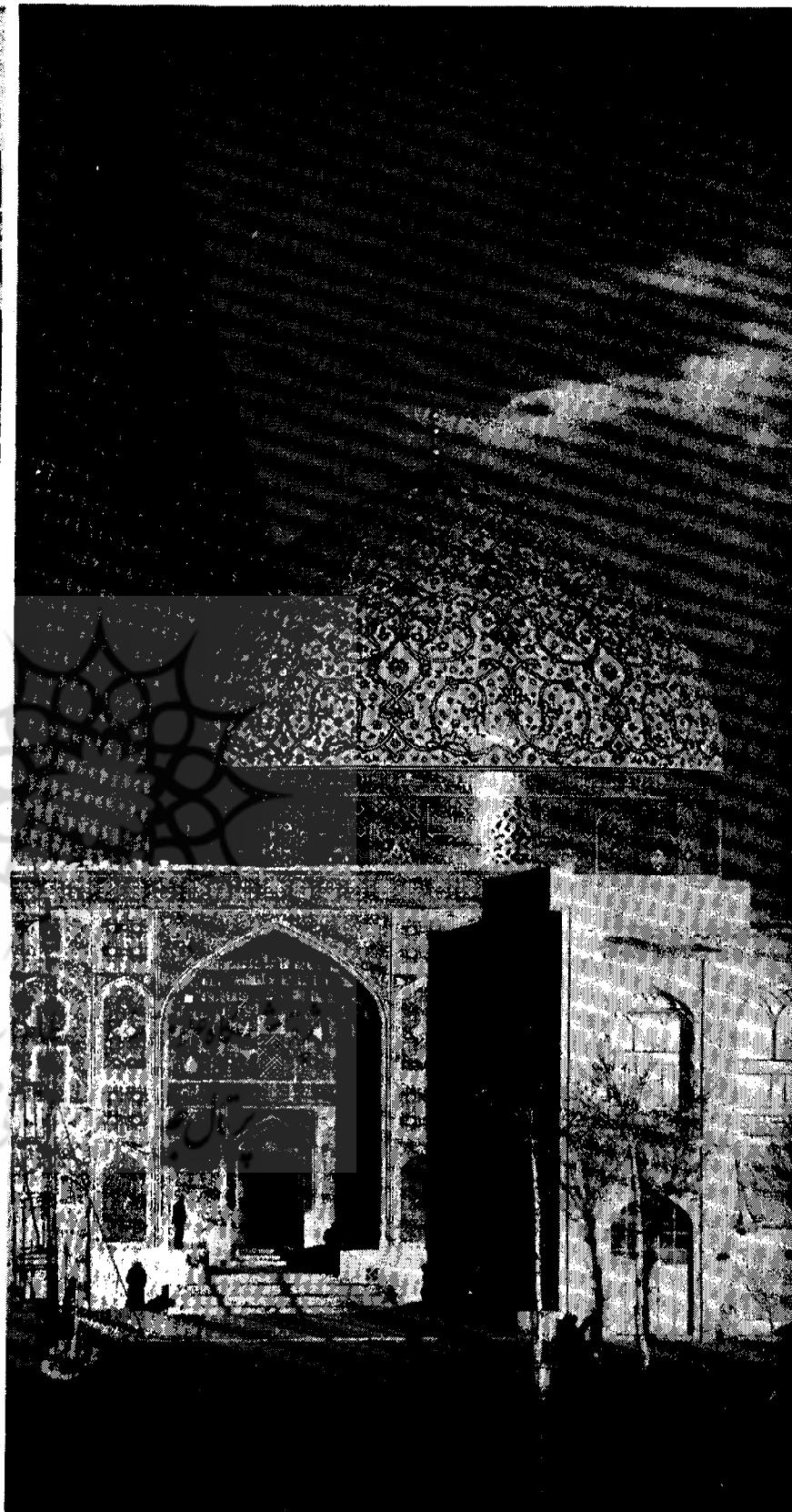

۹ - گنبد مقبره امیر اسماعیل‌سامانی در بخارا

۱۰ - گنبد مسجد شیخ لطف‌الله اصفهان

۱۱ - پائین گنبد ایوان بزرگ مسجد گوهرشاد
مشهد

مخروطی است.^{۱۶}

گنبد دیگر مربوط به برج لاجیم (شکل ۴) مازندران است که در عداد بناهای دوره آل زیار (۴۷۰ - ۳۱۶) محسوب است. پوش داخلی این بنا مدور و پوش خارجی آن عبارت از یک گنبد

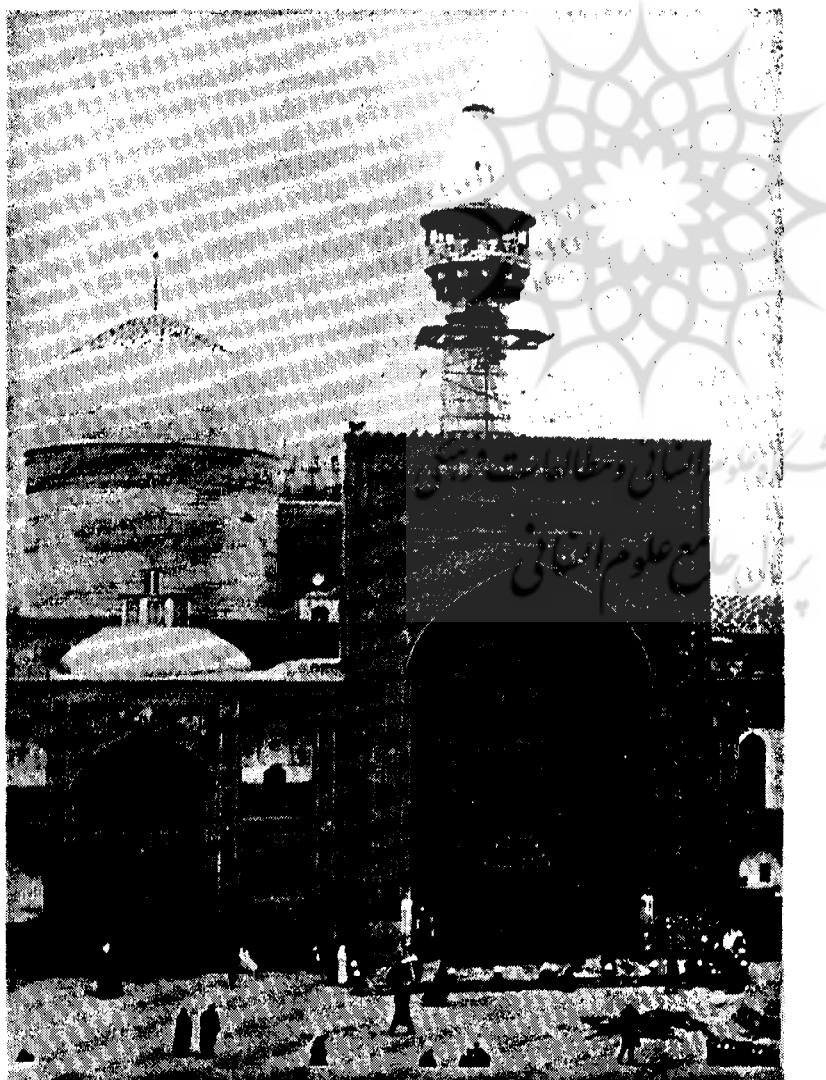
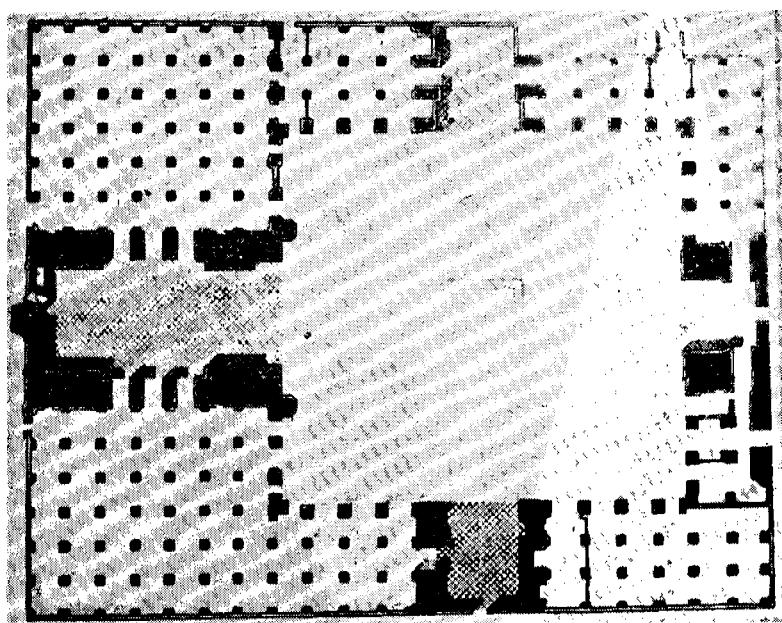
۱۶ - فهرست بناهای تاریخی و اماکن باستانی ایران، اولین نشریه سازمان ملی حفاظت آثار باستانی ایران، تهران ۱۳۴۵ ص ۱۴۱ و ۱۴۲.

مخروطی ساده و ظریف است^{۱۷}.
گنبد سوم مربوط به برج رزگت
(شکل ۵) واقع در شمال ایران و منسوب
به آغاز قرن پنجم هجری است. پوش
داخلی این بنا مدور و پوش خارجی آن
تقریباً شاغمی است.^{۱۸}

گنبد چهارم مربوط به مقبره سلطان
سنجر است.^{۱۹} این مقبره (شکل ۶) در
مرو ساخته شده و از بناهای گنبددار
عظیم دوره سلجوقی است که نظیر آن در
مسجد جمیع اصفهان دیده می شود. امتیازی
که این مقبره بر سایر بناهای دوره سلجوقی
دارد در ساخت گنبد است به این معنی
که گنبد آن در عین عظمتی که دارد
دوپوشی است و پوش داخلی آن پوش
خارجی را دربر گرفته است. نکته قابل
مالحظه در این است که با وجودی که
شرايط طبیعی شهر مر و خطه مازندران
متفاوت و دارای رطوبت نسبه کم است،
گنبد دوپوشی در آنجا ساخته شده و شاید
هدف سازنده مربوط به جنبه های تزیینی
و عظمت بنا بوده است زیرا اگر تصویر
شود که پوش خارجی گنبد قابوس و
برج های لاجیم ورزگت بمنظور فرو
ریختن سریع باران و یا لغزیدن بر فهای
زمستان و جریان یافتن هوا در فاصله
بین دوپوش ساخته شده، در مورد مقبره
سلطان سنجر چنان شرایطی بنظر نمی رسد.

گندهای دوپوشی تزیینی در آثار تاریخی اسلامی ایران :

در صفحات قبل به انواع گنبد اشاره
و اضافه گردید^{۲۰} که گندهای دوپوشی
دارای دوپوش جداگانه می باشد و پوش
داخلی غالباً مدور و پوش خارجی مدور،
مخروطی، هرمی و بیضوی است. راجع
به فلسفة قرار دادن دوپوش در بنای نیز
گفته شد که، احتمالاً برای جلوگیری
از نفوذ رطوبت برف و باران به قشر
داخلی بنا، پوش دیگری با فاصله مناسب

می‌کند که بوسیله موجودات یا اشیائی که دارای عظمت و جلال و جذبه هستند، احساس میگردد . . . همانطور که احساس قشنگ با دلربا نسبت و ارتباط دارد، احساس عظیم یا همایون نیز با والا یا عالی مربوط می‌باشد.^{۲۱}

ثانیاً خطوط منحنی گنبد سرمه و مطبوع است و از یک طرف مانند خطوط عمودی نظر را بیالا می‌کشاند و از طرف دیگر، مانند خطوط افقی آرامش می‌بخشد. البته این تأثیر احساس در گنبدهای ساده نیز مصدق دارد ولی در گنبدهای تزیینی غالباً خاصیت رنگها^{۲۲}، خاصیت خطوط را تقویت می‌کند و به بیننده لذت‌بیشتری می‌بخشد.

ثالثاً پوش خارجی گنبد سطح مناسبی برای هنرنمایی استادان آجرترasher و کاشیکار و مقرنس ساز و نویسنده‌گان خطوط بنائی و نسخ و غیره می‌باشد و عناصر تزیینی دیگر «چون مشبك‌ها» اسلامی‌ها، گل و بتدها (شکل ۱۰)، بهتر القاء می‌کند و هیچ زمینه‌ای تزیینی نمی‌تواند نقوش و خطوط و سایر عناصر را مانند گنبدها جلوه‌گر سازد و در معرض دید بینندگان بگذارد.

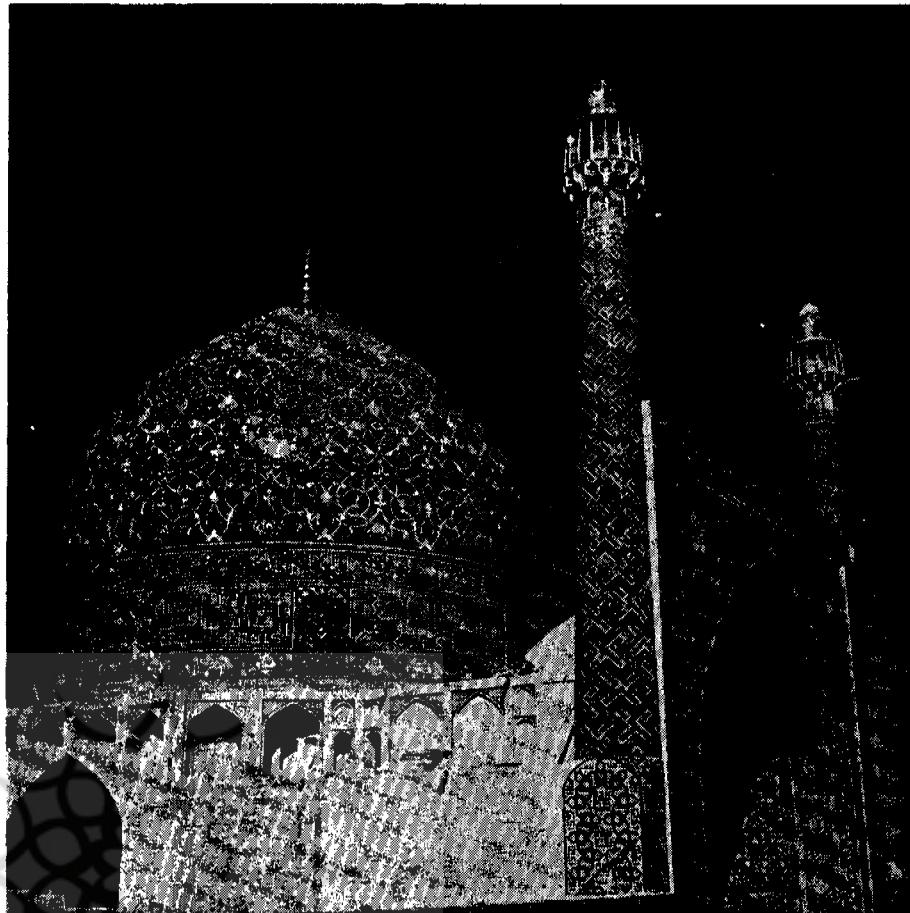
رابعاً پوش خارجی سبب می‌شود که پوش داخلی در ارتفاع کمتری قرار گیرد و بیشتر در معرض دید باشد فی المثل تریبونات زیر گنبد دوپوشی تالار مریع مسجد شاه اصفهان، که ۳۶ متر ارتفاع دارد، از

A. Godard, Athar-é ۱۷ و ۱۸ - Iran, T. 1, Fas. 1, 1936, pp. 116, 119 et 111, 113.

A.U. Pope, Persian Architecture, London, 1965, p. 130.

۲۰ - به رفانس ۱۵ تا ۱۸ مراجعه شود.
۲۱ - زیباشناسی در هنر و طبیعت تألیف استاد علینقی وزیری، تهران چاپ دوم، ۱۳۴۸، ص ۱۸۴.

۲۲ - برای شناخت خاصیت رنگها به کتاب تاریخ عمومی هنرهای مصور، ص ۱۱ تا ۱۵ مراجعه شود.

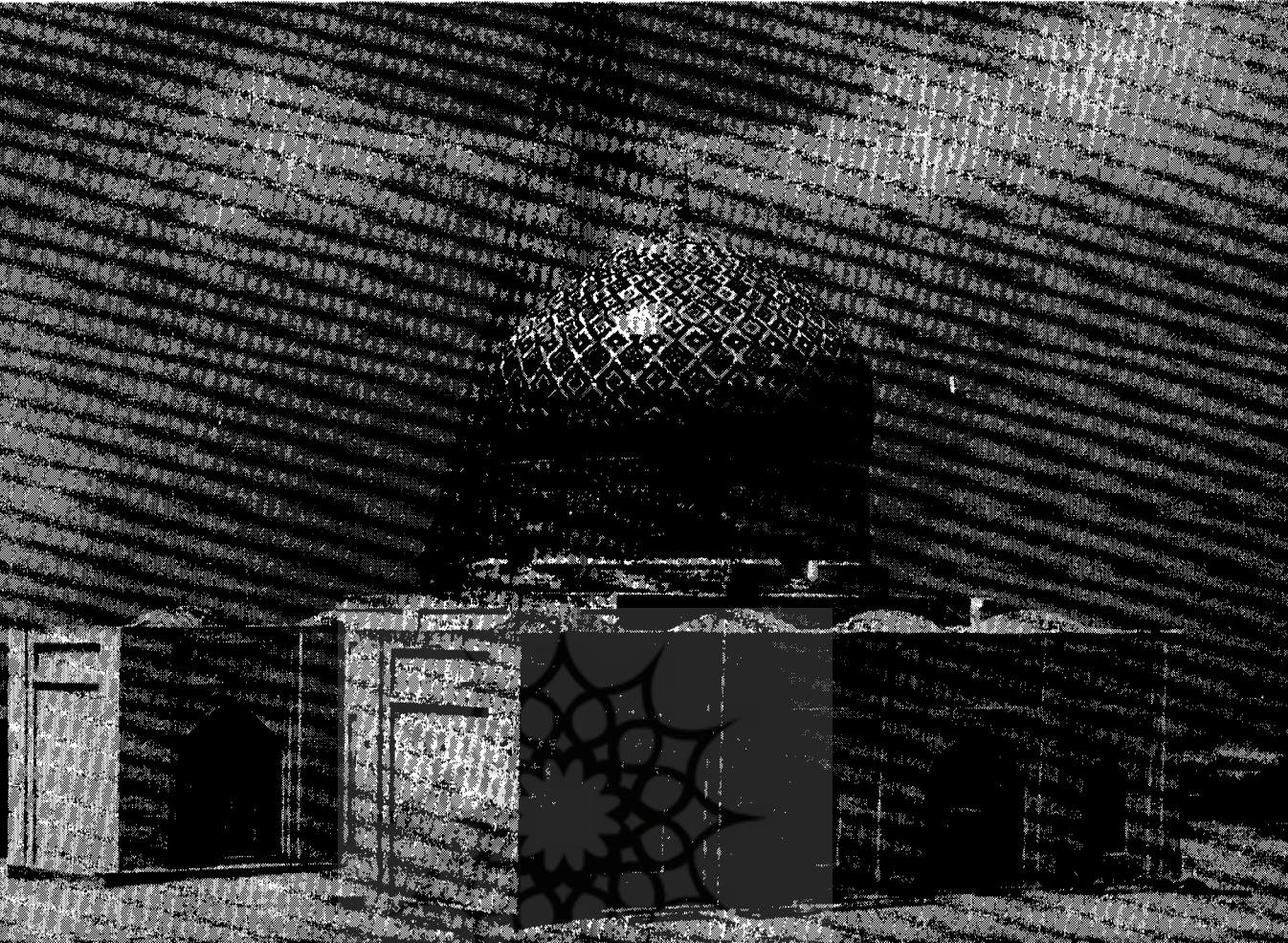
۱۳ - پلان مسجد گوهرشاد مشهد

۱۳ - گنبد آستانه حضرت رضا (ع) در مشهد

۱۴ - گنبد مسجد شاه اصفهان

۸) و گنبد مقبره امیر اسماعیل سامانی در بخارا (شکل ۹) ساخته شده و هنوز برجا است. بنظر نگارنده در ایجاد گنبدهای دوپوشی منظورهای تزیینی و زیبائی خواهی نیز مؤثر بوده است زیرا: اولاً ایجاد پوش دوم عظمت بیشتری به بنا می‌دهد و عظمت از عوامل مهم زیبائی است. استاد علینقی وزیری در کتاب زیباشناسی خودمی‌گوید: «عظیم نقطه مقابل قشنگ است، این واژه یک نوع زیبائی خاص شدیدی را توصیف

در بالای پوش اول ایجاد و منافذی در آن پیش‌بینی کردۀ‌اند تا هوا در فضای بین دوپوش جریان یابد و پوش داخلی خشک و در امان باقی بماند. این ملاحظه در نقاط مطروب مانند صفحات شمال ایران منطقی بنظر می‌رسد ولی اجرای این رویه در نقاط نسبتۀ خشک، چون هرو و اصفهان قابل تأمل است و می‌باید منظور دیگری نیز درین باشد بخصوص که در این نقاط و نقاط مجاور آن قبلاً گنبدهای یک پوشی، مانند گنبدهای جنوبی و شمالی مسجد جامع اصفهان (شکل ۷ و

۱۵ - گنبد دوپوشی بیازی شکل مزار سلطان
محمد عابد گاچک گناباد

می باشد ، تعبیه گردیده است . سطح خارجی این گنبد با آجرهای لعابدار آبی و قهوه‌ای و قرمز هرین و در پایه آن تزیینات ذیل اجرا شده است :

۱ - یک ردیف طاق‌نما با قوس سه قسمتی (دو طاق‌نمای عریض و یک

باریک با قوس جناغی) . این طاق‌نماها با نتوش بیضوی و اسلیمی‌ها و ختائی‌ها

مزین گردیده است .

۲ - یک ردیف سطوح ستاره شکل درین قوسهای طاق‌نماهای مزبور .

۳ - یک ردیف سطوح پنج‌ضلعی مزین به گل و بته و نقطه‌ها در روی ستاره شکلهای مزبور .

منظرة زیر گنبد یک پوشی مقبره سلطانیه ، که حدود ۵۰ متر با بیننده فاصله دارد ، بیشتر و بهتر جلوه می‌کند .

گنبد مسجد گوهرشاد مشهد (شکل ۱۱) - این مسجد مورخ ۸۲۱ هجری است و به دستور گوهرشاد خاتون زوجة شاهزاده تیموری ساخته شده است^۳ . این بنا در زمرة مساجد چهار ایوانی است ولی در انتهای هیچ‌یک از ایوانها یک تالار مربعی وجود ندارد بلکه در وسط ایوان بزرگ آن ، آبا عقب‌کشیدن دیوار طرفین ، پلانی مربع (شکل ۱۲) فراهم و در بالای آن یک گنبد دوپوشی زیبا و رفیع بیازی شکل ، که فاصله بین دوپوش ۱۰ متر

اول ساقه که با یک حلقه کتیبه مزین گردیده است . در این کتیبه سوره دهر از قرآن مجید با خط ثلث ، به رنگ سفید ، و خط کوفی ، برنگ فیروزه‌ای ، نوشته شده است .

دوم گنبد پیازی شکل که با کاشیهای خوشرنگ پوشیده و اشکال لوزی و غیره القاء گردیده است .

داخلی ۳۶ متر است که پس از وضع ضخامت دوپوش فاصله بین آنها حدود ۱۵ متر می‌باشد . تریینات خارجی این گنبد بزرگ بشرح ذیل است :

۱ - طاق‌نماهای کوچک و بزرگ ، رویهم قرار گرفته یا مستقل ، باقوس‌های جناغی .

۲ - یک کتیبه تریینی در ابتدای ساقه که بدور آن می‌بیچد .

۳ - یک حاشیه تریینی که با خطوط متقارن و متداخل ، سطوح چند ضلعی و ستاره‌شکل ایجاد و در روی آنها کلمات مقدس قرار داده شده است .

۴ - یک عدد طاق‌نماهای مشبك و دارای قوس جناغی که پشت بغل‌های قوسها با اسلیمی مزین شده است .

۵ - یک عدد الواح که بین طاق‌نماهای مزبور ایجاد و با خطوط کوفی بنائی مزین گردیده است .

۶ - یک نوار حلقوی نازک که روی تریینات فوق الذکر واقع است و بدور گنبد می‌بیچد .

۷ - یک کتیبه حلقوی که با خطوط ثلث بر زمینه آبی مزین گردیده و بین نوار باریک مزبور و نوار باریک انتهای ساقه ایجاد شده است .

۸ - گنبد پیازی شکل که با آجرهای لعابدار آبی روکش و با اسلیمی های دهن اژدری متقارن و گل و بتنه‌های ظریف مزین گردیده و در آسمان صاف اصفهان می‌درخشید.^{۳۸}

مزار سلطان محمد عابد (ع) کاخک گناباد (شکل ۱۵) - می‌گویند این بنا توسط امیر عبدالله تونی در اوخر دوره سلجوقی ساخته شده و در دوره‌های تیموری و صفوي تعمیر شده است.^{۳۹} این بنا از

خارج مانند یک مکعب مستطیل بنظر می‌رسد و در بالای آن گنبد پیازی شکل دوپوشی جلوه خاصی دارد . این گنبد

در روی یک ساقه استوانی به ارتفاع ۵/۳ متر قرار گرفته و تریینات آن عبارت از دو قسم است :

۴ - یک ردیف ستاره سه پر دیگر در بین سطوح پنج ضلعی مزبور .

۵ - یک ردیف سطوح شبیه مستطیل در بالای تریینات مزبور .

۶ - یک ردیف مقرنس زیبا در زیر برجستگی‌های نیم استوانه و محدب که گنبد را شیاردار کرده است.^{۴۰}

۷ - یک کتیبه با خطوط کوفی بر گدار^{۴۱} که بدور گنبد می‌بیچد .

گنبد آستانه حضرت رضا (ع) (شکل ۱۳) - بنای اصلی و قدیمی آستانه حضرت رضا (ع) در زمان سلطان محمود غزنوی (قرن چهارم هجری)

ساخته شده و وسیله در گاههای اطراف به بناهای متصل به حرم ارتباط دارد ولی گنبد طلای آن از آثار زمان شاه عباس

کبیر (۱۰۳۸ - ۹۹۶ هـ) بوده و بر فراز گنبد زیرین ساخته شده است .

این گنبد هنگامی که این شهریار از اصفهان پیاده بزیارت آستان قدس رضوی رفت ، در سال ۱۰۱۰ هـ ، به هزینه شخصی او آغاز و در ۱۰۱۶ پایان یافت و بعداً در زمان شاه سلیمان صفوی تعمیر گردید.^{۴۲}

گنبد این آستانه از نظر ارتفاع ساقه ممتاز بوده و عظمت خاصی القاء می‌کند و در تریینات آن نقش درجه اول به عهده صحفات طلای درختان است و کتیبه‌های آن را از یک نواختنی در مری آورد و زیباقر می‌کند .

۱ - کلمات مقدس ، که در لوحه‌های مستطیل شکل آبی ، در ساقه گنبد قرار داده شده است .

۲ - کتیبه حلقوی انتهای ساقه و ابتدای گنبد که بدور بنا می‌بیچد.^{۴۳}

گنبد مسجد شاه اصفهان (شکل ۱۴) - ساختمان این مسجد در سال ۱۰۲۱ هجری آغاز و در سال ۱۰۴۰ هجری پایان یافت .

قسمت مهم‌تر این مسجد را یک تالار مریع گنبدار تشکیل می‌دهد که با یک گنبد عظیم دوپوشی ، به ارتفاع ۵۴ متر ، پوشیده و کاشیکاری شده است . ارتفاع پوش

A. Godard, L'art de l'Iran, - ۲۳
paris, 1962, p. 389 et 391.

۲۴ - برای شناخت شیارهای تریینی به شماره ۱۱۰ مجله هنر و مردم ، نوشته نگارنده مراجمه شود .

۲۵ - برای شناخت خطوط کوفی تریینی به شماره ۱۲۸ مجله هنر و مردم ، نوشته نگارنده مراجمه شود .

۲۶ - جزو شماره ۱ درس هنرهای تریینی و بنای تاریخی ایران نوشته سید محمد تقی مصطفوی ، ۱۳۴۴ ، ص ۱۶ .

۲۷ - نگاهی به هنر معماری ایران ، نوشته سید محمد تقی مصطفوی ، تهران ۱۳۴۶ ، ص ۲۰ .

۲۸ - اینجا ص ۷۷ .

۲۹ - شماره ۱۲۴ و ۱۲۵ مجله هنر و مردم ، مزار سلطان محمد عابد کاخک گناباد ، ص ۲۲ تا ۲۸ ، نوشته نگارنده .